

Stosunek Unii Europejskiej do konferencji klimatycznej w Paryżu

21. Konferencja Stron (COP 21) Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), odbędzie się w Paryżu za niecałe dwa miesiące, tj. w dniach od 30 listopada do 11 grudnia 2015 r. Zgodnie z ustaleniami z 2011 r. (COP 17 w Durbanie) konferencja w Paryżu powinna doprowadzić do osiągnięcia prawnie wiążącego porozumienia w sprawie zmiany klimatu, które obowiązywałoby wszystkie strony umowy i miałyby wejść w życie w 2020 r. Konferencja w Paryżu jest postrzegana za mającą decydujący wpływ na działania międzynarodowe podejmowane w przyszłości w dziedzinie klimatu.

Stan procesu negocjacyjnego

W oparciu o ustalenia [COP 20 w Limie](#), negocjatorzy spotkali się w 2015 r., aby sformułować tekst porozumienia paryskiego. Ujednolicony [projekt tekstu porozumienia](#) opublikowano w dniu 5 października 2015 r. Z uwagi na fakt, że [kluczowe kwestie](#) odnoszące się do uczciwości, odpowiedzialności i finansowania pozostają otwarte, tekst będzie zawierał wiele wariantów, odzwierciedlając w ten sposób stanowiska poszczególnych stron. Następną sesję negocjacyjną odbędzie się w dniach 19–23 października 2015 r. w Bonn. Obserwatorzy są jednak zdania, że liczne kwestie sporne nie zostaną rozwiązane przed COP 21.

Równolegle do prowadzonych negocjacji rządy poszczególnych państw określiły własne plany działań podejmowanych w przyszłości w dziedzinie klimatu, w formie ustalonych na szczeblu krajowym wkładów (INDCs). Do 1 października 2015 r. stanowiącego termin ostateczny, swój plan [przedstawiło](#) 147 spośród 196 stron porozumienia. [Analiza wstępna](#) wskazuje, że zobowiązania podjęte w wspomnianych dokumentach nie wystarczą, aby osiągnąć założony cel utrzymania globalnego ocieplenia na poziomie poniżej dwóch stopni Celsjusza.

Podejście UE i zobowiązania z jej strony

Unia Europejska była jedną z pierwszych stron, które przedstawiły swój [wkład](#) w marcu 2015 r. W oparciu o [konkluzje Rady Europejskiej](#) z października 2014 r. w sprawie ram unijnej polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030, UE zobowiązuje się do ograniczenia o co najmniej 40% emisji gazów cieplarnianych w porównaniu do poziomu z 1990 r. W lipcu 2015 r. Komisja Europejska [wysunęła wniosek](#) w sprawie przepisów umożliwiających ograniczenie po 2020 r. podaży uprawnień w unijnym systemie handlu emisjami (ETS) zgodnie z przedstawionym przez siebie celem w zakresie redukcji.

W lutym 2015 r. Komisja wystosowała [komunikat](#) dotyczący protokołu paryskiego. Postuluje w nim osiągnięcie przejrzystego, dynamicznego i prawnie wiążącego porozumienia międzynarodowego, które docelowo do 2050 r. miałyby zaowocować ograniczeniem globalnej emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 60% poniżej poziomu z 2010 r. Każda strona umowy musi podjąć zobowiązania w zakresie łagodzenia zmiany klimatu; kraje o największym zakresie odpowiedzialności i największych możliwościach muszą podjąć najdalej idące zobowiązania. W komunikacie postuluje się przeprowadzanie kontroli co pięć lat i dalsze poszerzanie unijnych zobowiązań dotyczących łagodzenia zmiany klimatu. Powinno się zezwolić na powiązanie rynków uprawnień do emisji dwutlenku węgla z przekazywaniem między krajami zobowiązań w zakresie łagodzenia zmiany klimatu. Unia Europejska uważa, że porozumienie powinno określać ramy przesunięcia ciężaru inwestycji w kierunku programów i strategii politycznych propagujących gospodarkę niskowęglową, odporną na zmianę klimatu, jak również rozwijać inwestycje przyjazne środowisku.

W ramach przygotowań do COP 21, w dniu 18 września 2015 r. ministrowie środowiska z państw członkowskich UE przyjęli [konkluzje](#), w których nawołują do trwałego, prawnie wiążącego porozumienia, najlepiej w postaci protokołu. Porozumienie miałyby zawierać zobowiązania każdej ze stron w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i podlegać uaktualnieniu co pięć lat. Zaniepokojona zbyt wolnym postępem w negocjacjach, Rada Europejska proponuje, by jeszcze przed COP 21 efektywnie zaangażować w prace właściwych dla sprawy ministrów, co mogłoby przyspieszyć cały proces.

Parlament Europejski

W dniu 23 września 2015 r. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) przyjęła [sprawozdanie](#) (Gilles Pargneaux, S&D, France), w którym zaleciła redukcję światowych emisji dwutlenku węgla do połowy bieżącego stulecia, wzywając przy tym do przeprowadzania kontroli co pięć lat i dalszego poszerzania unijnych zobowiązań dotyczących łagodzenia zmiany klimatu. W sprawozdaniu tym wezwano do ożywienia polityki klimatycznej UE i zaapelowano do państw członkowskich o rozważenie podjęcia dodatkowych zobowiązań do 2030 r., w tym działań podejmowanych poza granicami UE. Zasugerowano też konieczność opracowania planu działania, aby zwiększyć unijne finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu i umożliwić przeznaczenie właśnie na ten cel przychodów z uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz z wprowadzanych w przyszłości podatków od emisji dwutlenku węgla w transporcie lotniczym i morskim. Głosowanie na posiedzeniu plenarnym przewidziano na 14 października 2015 r. W COP 21 weźmie udział delegacja z Parlamentu Europejskiego.